

Mẹ chúng ta phải là thiên đường ngay nơi nó đã giúp cho người Việt tui đây có một nơi u cớ hạnh phúc mà nếu ở VN thì chúng ta sẽ không bao giờ có được một khi họ có thân nhân làm trong guồng máy chính quyền.

Giờ đây tôi có được một vài bài viết nói về cuộc sống của người Việt trên đất nước Mỹ khi tôi không khiếm khuyết lòng. Một kết quả tốt đẹp nào trên thế giới, con người cũng đều phải đi làm để lo cho cuộc sống của mình. Nhưng người lao động bị bóc lột, thì cuộc đời của họ sẽ dậm chân tại chỗ.

Giàu và nghèo thì không có nước nào mà không có hai tầng lớp này, bởi vì chúng ta nào cũng có toàn người giàu và chúng ta nào cũng có toàn người nghèo cả.

Tôi đã theo cha mẹ qua Mỹ khi lên 10 tuổi và bây giờ chúng ta còn hai năm nữa thì tôi được 30. Nhưng vậy có nghĩa là tôi đã sống ở Mỹ một thời gian khá dài. Phải nói rằng trong lòng tôi luôn cảm ơn đất nước Mỹ đã cho tôi một hạnh phúc đến từ một nơi mà không phải lo sợ không có tiền để đóng cho họ, cảm ơn Mỹ đã cho tôi một hạnh phúc để cảm nhận một bên ngoài khác trong tay, và cảm ơn Mỹ đã cho tôi một hạnh phúc để cảm nhận công việc làm khá tốt.

Tất cả những điều có được ngày hôm nay là do sự cố gắng vươn lên của tôi. Muốn biết có thể sẽ vinh quang không phải là người mất chết than thở hoặc là bị bóc lột mà có được.

Một nơi mà người Việt vượt biên qua Mỹ trước kia đã thành công, có nhà cửa và có tương lai sẽ nghiệp vụ ngay chúng ta. Cha mẹ tôi khi đến chân qua Mỹ cách đây 18 năm cũng đã phải làm lúi túi để u. Ông bà không quên người làm việc siêng năng để lo cho anh em tôi học nên người, nhưng không bao giờ than vãn rằng đất nước Mỹ bắt họ phải làm việc để u một chút gì.

Đất nước Mỹ không hề mang chúng ta sang đây, mà chính chúng ta tự đòi sang vì họ muốn làm việc của họ thì đừng bao giờ phải trách họ, bởi vì họ thật là mình quá vô lý.

Nhiều người Việt khi mới đến chân qua M sau những ngày vượt biên nguy hiểm đầy gian nan đã được chính phủ M nuôi dưỡng trong một chương trình trợ cấp còn được gọi là welfare vì có con nhe cho tới khi 18 tuổi, người trẻ được thân thì chỉ được 24 tháng. Nhờ vậy đời biết xã hội m đã tốt đến thế nào đối với chúng ta.

Người Việt M cũng có hai tầng lớp: một lớp trí thức có văn bằng cầm trong tay và một lớp người không có minh bằng nào cả. Người có bằng cấp sẽ kiếm được công ăn việc làm tốt hơn, còn người không có bằng cấp thì phải làm nghề lao động. Dĩ nhiên lớp người sẽ không được trả cao.

M tôi đã nhìn thấy rất nhiều người cùng thời với tôi trở thành bác sĩ, kỹ sư giúp ích cho đời sống mới người. Đa số những người qua M sau này muốn làm giàu nhanh nhưng không chú ý hành.

Cũng có nhiều người Việt M từng làm giàu bằng nghề Nail. Tôi không quen biết ai trong ngành này, nhưng theo những nhận xét từ người bạn cho biết, họ kiếm tiền rất dễ dàng. Chính họ tự chọn làm nghề chà chân, sơn móng tay để kiếm tiền, chỉ chính phủ M hay người M không hề bắt họ làm như vậy. Nghề này người trong bóng mát và không quá khốc liệt như những người phải làm việc ngoài trời nắng trái cây giêng như người M, họ có công nhân sẵn sàng ph, nên xin được thăng tiến. Mọi lần tôi nghe ai than làm nghề nail thế này thế n thì tôi không thể hiểu họ thế sẽ muốn gì!.

Đôi khi họ kiếm nhiều tiền hơn cả những người đã phải bỏ công ra người học 4 năm trong đời học. Những người đi làm cho công ty M luôn đóng thuế đảng hoàng nhưng họ lại không.

Tôi rất ghét những người ăn cắp M, ở nhà M, kiếm tiền từ người M nhưng luôn chê trách cuộc sống và đất nước M. Những người chỉ biết đứng núi này trông núi nọ không bao giờ thành công và hài lòng với những gì họ đạt được.. Nếu như tôi sống ở Việt Nam tốt hơn trong một thời gian nên vậy đó mà sống, sang M làm gì!.

Căn cứ theo báo cáo cũng như từng được báo chí thì tôi thấy cuộc sống ở VN khó khăn gấp nhiều lần bên M. Thế thì một kỹ sư hóa học ra trường kiếm được bao nhiêu tiền một tháng? Ngay cả tầng lớp trí thức như giáo sư người đã cho sinh viên kiến thức, mà còn nghèo khổ đi làm thêm ban đêm để có tiền nuôi vợ con đó thôi.

Những người giàu bên VN đa số là cán bộ cao cấp, con ông cháu cha hoặc là những người buôn bán, ngoài ra số người nghèo thì vẫn còn rất nhiều.

Chúng ta không thể nào so sánh cuộc sống của người Việt tại M với cuộc sống của người Việt tại quê nhà được vì đây là hai bối cảnh hoàn toàn khác nhau. M làm việc của công nhân không cảm thấy bị gò bó, miễn nói gì hay đi đâu cũng được.

Ngoài ra luật pháp của M luôn được tôn trọng nên ý thức của con người rất cao, còn ở Việt Nam thì luật pháp như bao giờ được người ta thực hành triệt để vì ý thức của người dân quá thấp kém.

Người M rất lịch sự mặc dù có một số người không thể như những khi gặp gỡ mình ngoài đường họ luôn nói lời chào hỏi dù không họ quen, điều này khiến cho người Việt ở M cũng lịch sự theo.

Người Việt ở M rất có lòng tốt đối với thân nhân còn sống ở bên Việt Nam. Dù giàu hay nghèo họ đều cố gắng gửi tiền về VN lo cho gia đình, thậm chí những người bên VN có giám cho thân nhân của mình hay không khi biết họ nghèo khổ, gửi đi một thì chắc chắn vài bữa ăn là cùng. Tranh giành nhau từng tấc đất, hoặc gia tài thì có.

Con cái ở bên M không bao giờ cần được chia gia tài từ cha mẹ. Họ tự tạo cho mình một cuộc sống vững chắc riêng.

Mọi người có một cuộc sống đi kèm theo sự thành công hay thất bại. Một khía cạnh là thiên đường như nó đã giúp cho người Việt ở đây có rất nhiều cơ hội mà nếu ở VN thì chắc chắn họ sẽ không bao giờ có được trải nghiệm khi họ có thân nhân làm trong ngành máy chính quyền.

Tôi không quên quên nhắc mình là người Việt Nam nhưng tôi cũng sẽ không làm kẻ vong ơn, ăn cơm, uống nước của M nhưng luôn miệng che giấu M.

Tôi rất tự hào khi được sống ở bên M.